

Ilmatorjuntaa 100-vuotiaassa Suomessa

Evi Reijo Alanne piti 21.3 senioreille mielenkiintoisen esitelmän ilmatorjunnan historiasta itsenäisessä Suomessa. Technopoliksen Enqvist-saliin oli kokoontunut 22 senioria ja heidän puolisoaan kuuntelemaan esitelmää.

Suomen ilmatorjunta sai alkunsa v. 1919 Karjalan kannaksella, jossa tapahtui ilmatilan loukkauksia Venäjän sisällissodan aikana. Ilmatorjuntaa suoritettiin yhdellä kenttätykkijäoksella rajan läheisyydessä. 1920-luvulla perustettiin ilmatorjuntayksiköitä rannikkotykkijöiden yhteyteen ja hankittiin ensimmäiset varsinaiset ilmatorjuntatykit. V. 1930 erilliset ilmatorjuntajoukot yhdistettiin ilmatorjuntapatteristoksi, joka laajennettiin v. 1934 ilmatorjuntarykmentiksi.

V. 1938 kaikki ilmatorjuntajoukot yhdistettiin ilmavoimiin.

Sotien aikana ilmatorjunta-aseita saatiin hankituksi paljon lisää ja ilmatorjunnalla oli suuri merkitys erityisesti Helsingin puolustuksessa, jossa ilmapuolustus onnistui torjumaan yli 95 % pommeista. Sodan jälkeen v. 1952 ilmatorjuntajoukot liitettiin taas maavoimiin. Ne käsittivät tuolloin yhden ilmatorjuntarykmentin ja 4 erillistä ilmatorjuntapatteristoa. 1970-luvulla saatiin Neuvostoliitosta ensimmäiset ilmatorjuntaohjukset. Vielä 1990-luvulla hankittiin Venäjältä BUK-M1 ohjuksia. Nykyään ohjuskalusto on muuttunut vanhan Neuvostoliiton järjestelmistä nykyaikaisiin länsimaisiin järjestelmiin. Esitelmän koko teksti on luettavissa erillisestä linkistä.

Teksti: Ilkka Mäntävaara

Kuvat: Markku Rauhalhti